

ΜΟΝΙΜΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΣΥΝΘΕΣΗ: Χρ. Παρπόττα, Π.Ε.Δ.

Χρ. Ρασπόπουλος, Α.Ε.Δ.

Π. Σαββίδης, Προσ. Ε.Δ.

Αρ. Υπόθεσης: 8872/2023

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

v.

1.
2.

Κατηγορούμενοι

27 Οκτωβρίου, 2023.

Εμφανίσεις:

Για την Κατηγορούσα Αρχή: κ. Β. Μπίσσας

Για τον Κατηγορούμενο 1: κ. Γ. Πολυχρόνης

Κατηγορούμενος 1 παρών

.....

Π Ο Ι Ν Η

Ο κατηγορούμενος 1 με δική του παραδοχή βρέθηκε ένοχος σε έξι κατηγορίες. Η κατηγορία 2 αφορά το αδίκημα της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α', με σκοπό την προμήθεια του σε άλλα πρόσωπα, ήτοι 291,55 γρ. κοκαΐνης. Η κατηγορία 3 αφορά το αδίκημα της κατοχής της προαναφερόμενης ποσότητας ελεγχόμενου φαρμάκου. Η κατηγορία 4 αφορά το

αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, ήτοι την κατοχή του χρηματικού ποσού των €6.045.-, ενώ γνώριζε ότι τούτο αποτελεί έσοδο από τη διάπραξη των προαναφερόμενων αδικημάτων. Η κατηγορία 5 αφορά το αδίκημα της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β', ήτοι 1,8 γρ. κάνναβης. Η κατηγορία 7 αφορά το αδίκημα της κατοχής πυροβόλου όπλου χωρίς άδεια από τον Αρχηγό Αστυνομίας, ήτοι δύο πιστολιών μάρκας Retay τουρκικής κατασκευής και η κατηγορία 8 αφορά το αδίκημα της κατοχής εκρηκτικών υλών χωρίς άδεια από τον Επιθεωρητή Εκρηκτικών Υλών, ήτοι 34 σφαιρών πυροβόλου όπλου που περιείχαν εκρηκτική ύλη.

Σύμφωνα με τα αδιαμφισβήτητα γεγονότα της υπόθεσης, στις 25.05.2023 και ώρα 21:50, λήφθηκε πληροφορία ότι το όχημα με αριθμούς εγγραφής ΚΗQ767 μάρκας Audi, χρώματος γαλάζιου πηγαινοερχόταν για αρκετή ώρα σε περιοχή των Αγίων Τριμιθιάς. Αφού εντοπίστηκε το εν λόγω όχημα, τέθηκε υπό παρακολούθηση και περί ώρα 22:20 ανακόπηκε από μέλη της Αστυνομίας, λόγω του ότι οι κινήσεις θεωρήθηκαν ύποπτες. Οδηγός του οχήματος ήταν ο κατηγορούμενος 1. Λόγω της έντονης μυρωδιάς κάνναβης εντός του οχήματος ο κατηγορούμενος 1 ερωτήθηκε από μέλος της Αστυνομίας εάν έχει οτιδήποτε παράνομο στην κατοχή του, με τον τελευταίο να απαντά *«Έχω τέσσερα μισά, 25 γραμμάρια κόκας τζιαι 400 Ευρώ»*. Του επιστήθηκε η προσοχή του στον Νόμο και απάντησε *«Ε για δική μου χρήση τα ναρκωτικά, έτο πίννω τζιαι τωρά.»*. Ακολούθως, ο κατηγορούμενος 1 παρέδωσε το μισοκαπνισμένο τσιγάρο, το οποίο παραλήφθηκε ως τεκμήριο και αφού του επιστήθηκε η προσοχή του στον Νόμο, απάντησε *«Ε κόρτο»*.

Στη συνέχεια, έγινε σωματική έρευνα στον κατηγορούμενο 1, χωρίς να εντοπιστεί οτιδήποτε το επιλήψιμο. Έπειτα, ερευνήθηκε το όχημα του, όπου στη θέση του συνοδηγού εντοπίστηκε ένα τσαντάκι μέσης, εντός του οποίου υπήρχαν τα ακόλουθα:

(1) ένα διαφανές σακούλι, κλειστό με κόμπο το οποίο περιείχε άσπρη σκόνη, όμοια με κοκαΐνη. Αφού επιστήθηκε η προσοχή του στον Νόμο, απάντησε *«Αφού σας είπα, η κόκα τζιαι ούλλα ε δικά μου για δική μου χρήση»*.

(2) Τέσσερα νάιλον διαφανή σακουλάκια, κλειστά δια καψίματος, τα οποία περιείχαν ξηρή φυτική ύλη όμοια με κάνναβη. Αφού επιστήθηκε η προσοχή του στον Νόμο, απάντησε *«Εντάξει»*.

(3) Μία δέσμη αποτελούμενη από χαρτονομίσματα των €5, συνολικού ποσού €490. Αφού επιστήθηκε η προσοχή του στον Νόμο, απάντησε *«Εν τζιαί τούτα δικά μου»*.

(4) Ένα κινητό τηλέφωνο μάρκας Huawei, χρώματος μαύρου, το οποίο παραλήφθηκε για επιστημονικές εξετάσεις. Αφού επιστήθηκε η προσοχή του στον Νόμο, απάντησε *«Ε δικό μου»*.

Η ώρα 22:35 ο κατηγορούμενος 1 συνελήφθη για τα αυτόφωρα αδικήματα που διέπραττε και αφού του επιστήθηκε εκ νέου η προσοχή του στον Νόμο, απάντησε *«Κάμετε τη δουλειά σας. Εντάξει.»*.

Στις 26.05.2023 διενεργήθηκε έρευνα στην οικία του κατηγορούμενου 1 από μέλη της Υ.ΚΑ.Ν. Λευκωσίας, κατόπιν γραπτής συγκατάθεσης του. Κατά τη διάρκεια της έρευνας, στο υπνοδωμάτιο του, εντοπίστηκαν τα ακόλουθα:

(1) Σε ερμάρι στον κάτω πάτο, ένα άρβυλο μέσα στο οποίο υπήρχε νάιλον σακουλάκι με 12 σφαίρες και ακόμα ένα με 9 σφαίρες οι οποίες ήταν εκτός συσκευασίας.

(2) Ένα διαφανές νάιλον σακουλάκι το οποίο περιείχε άλλα δέκα διαφανή νάιλον σακουλάκια εντός των οποίων υπήρχε άσπρη σκόνη, δηλαδή κοκαΐνη.

(3) Ένα διαφανές νάιλον σακούλι το οποίο περιείχε ρολό νάιλον σακουλιών και ένα νάιλον σακούλι που περιείχε κοκαΐνη.

(4) Στον πάτο του ίδιου ερμαριού, ένα πιστόλι μάρκας Retay με μια γεμιστήρα η οποία περιείχε 2 σφαίρες και μία νάιλον τσάντα κόκκινου χρώματος η οποία περιείχε ένα πιστόλι αγνώστων στοιχείων και αριθμό σφαιρών, τα οποία ήταν τυλιγμένα με κόκκινη και διαφανή νάιλον συσκευασία και κολλητική ταινία μαύρου χρώματος.

(5) Χρηματικό ποσό ύψους €5.555 σε διάφορα χαρτονομίσματα σε ξύλινο διακοσμητικό ραφάκι, το οποίο βρισκόταν πάνω σε κομοδίνο.

Κατά τον εντοπισμό κάθε ενός εκ των προαναφερόμενων αντικειμένων, γινόταν επίσημη της προσοχής του κατηγορούμενου 1 στον Νόμο, και αυτός απαντούσε ότι τα ανευρεθέντα δεν είναι δικά του.

Μετά από έρευνα στο υπόγειο της οικίας του κατηγορούμενου 1, μέσα σε πτυσσόμενο κρεβάτι, εντοπίστηκε μία νάιλον τσάντα, μέσα στην οποία υπήρχε ένα περιστροφικό με την επιγραφή D.S.A.32, με αλλοιωμένο αριθμό κατασκευής. Επίσης εντοπίστηκε μία νάιλον συσκευασία με ίχνη κάνναβης. Ακολούθως εντοπίστηκαν 2 χαρτομάντιλα, τα οποία περιείχαν από μία σφαίρα το κάθε ένα. Ο κατηγορούμενος 1, μετά από επίσημη της προσοχής του στον Νόμο, απάντησε ότι δεν είναι δικά του.

Στις 26.05.2023, με την ολοκλήρωση της έρευνας, λήφθηκε ανακριτική κατάθεση από τον κατηγορούμενο 1, στην οποία ισχυρίστηκε ότι ο λόγος που βρέθηκαν στην οικία του τα ναρκωτικά, ο οπλισμός και τα χρήματα, ήταν γιατί τα είχε στην κατοχή του ως αποθηκάριος. Περαιτέρω, ανέφερε ότι τα χρήματα και η κάνναβη που εντοπίστηκαν στο τσαντάκι εντός του οχήματος του ήταν δικά του, ενώ η κοκαΐνη που εντοπίστηκε επίσης στο τσαντάκι, την είχε στην κατοχή του ως αποθηκάριος. Ανέφερε ακόμη ότι κάνει χρήση ναρκωτικών και συγκεκριμένα κάνναβης.

Στις 27.05.2023, σε δεύτερη ανακριτική κατάθεση του, ο κατηγορούμενος 1, αναφορικά με το πιστόλι μάρκας Retay που εντοπίστηκε στο υπνοδωμάτιο του, ανέφερε ότι δεν γνώριζε ποιος έβαλε τις σφαίρες μέσα καθώς επίσης ότι η δική του εμπλοκή αφορούσε μόνο στη φύλαξη των αντικειμένων αυτών μέσα στο ερμάρι του. Ως προς την νάιλον συσκευασία με ίχνη ξηρής φυτικής ύλης όμοιας με κάνναβη που εντοπίστηκε στο υπόγειο της οικίας του, ανέφερε ότι ήταν για προσωπική του χρήση.

Η πράσινη ξηρή φυτική ύλη που ανευρέθηκε στο όχημα του κατηγορούμενου 1, βάρους 0,04γρ και 1,74γρ., είναι ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Β, δηλαδή κάνναβη. Η συμπαγής ουσία βάρους 24,82γρ. που ανευρέθηκε στο όχημα του κατηγορούμενου 1, καθώς επίσης και η άσπρη

συμπαγής ουσία βάρους 252,7γρ. και 14.03γρ. που ανευρέθηκε στην οικία του κατηγορούμενου 1, είναι ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Α, δηλαδή κοκαΐνη.

Το περίστροφο με επιγραφή D.S.A.32 είναι ομοίωμα περιστρόφου και δεν είναι πυροβόλο όπλο, ενώ τα δύο πιστόλια που εντοπίστηκαν σε ερμάρι του υπνοδωματίου του κατηγορούμενου 1 είναι (α) μάρκας Retay X1 cal 9 το οποίο φέρει γεμιστήρα εντός του οποίου υπήρχαν δύο πλήρη φυσίγγια διαμετρήματος 7.65χιλ. X 17 SR και (β) μάρκας Retay G17 cal 9 το οποίο φέρει κενό γεμιστήρα. Τα εν λόγω πιστόλια είχαν κατασκευαστεί αρχικά ως αθλητικά, δηλαδή κρότου/αερίων για να πυροδοτούν αβολίδοτα φυσίγγια 9x22 χιλιοστών, στα οποία έγιναν τροποποιήσεις ώστε να πυροδοτούν φυσίγγια 7.65 x 17SR χιλιοστών, καθιστώντας τα πυροβόλα όπλα. Οι 34 σφαίρες πυροβόλου, οι οποίες ανευρέθηκαν στην κατοχή του κατηγορούμενου 1, ήταν σε χρησιμοποιήσιμη κατάσταση.

Προς συμπλήρωση των γεγονότων αναφέρθηκε πως ο κατηγορούμενος 1 βαρύνεται με μία προηγούμενη καταδίκη, στην Υπόθεση Αρ. 147/21 του Στρατοδικείου, για το αδίκημα της κατοχής 0,35γρ. κάνναβης, στην οποία του επιβλήθηκε στις 04.11.2021 ποινή εγγύησης €1.000 για περίοδο 3 ετών με ημερομηνία αποκατάστασης στις 04.11.2024. Το αδίκημα διαπράχθηκε στις 23.06.2019.

Για μετριασμό της ποινής ο ευπαίδευτος συνήγορος του κατηγορουμένου κ. Πολυχρόνης, υιοθέτησε και κατέθεσε στο Δικαστήριο εμπεριστατωμένη γραπτή αγόρευση στην οποία γίνεται εκτενής αναφορά τόσο στις προσωπικές περιστάσεις του κατηγορούμενου 1 όσο και στις περιστάσεις διάπραξης των αδικημάτων.

Σε ό,τι αφορά τις προσωπικές του περιστάσεις υιοθετήθηκε κατ' αρχάς η Έκθεση του Γραφείου Ευημερίας που υπάρχει κατατεθειμένη στο φάκελο του Δικαστηρίου. Απ' αυτή, αλλά και από τα όσα αναφέρονται στην αγόρευση του συνηγόρου, προκύπτει ότι ο κατηγορούμενος 1 είναι 23 ετών. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Λευκωσία. Είναι άγαμος και διαμένει με τους γονείς του και την αδελφή του σε ιδιόκτητη κατοικία. Ολοκλήρωσε την δευτεροβάθμια εκπαίδευση

του σε Λύκειο της επαρχίας Λευκωσίας. Κατά τη φοίτηση του στο σχολείο, αντιμετώπιζε σχολικό εκφοβισμό από τους συμμαθητές του λόγω του ύψους του και δεν είχε φίλους παρά μόνο την οικογένεια του. Ένεκα αυτού του γεγονότος, άρχισε περιστασιακά τη χρήση κάνναβης από μικρή ηλικία. Το 2019 ολοκλήρωσε την στρατιωτική του θητεία. Όταν απολύθηκε από τον στρατό, ήθελε να σπουδάσει μηχανικός αυτοκινήτων. Ωστόσο, λόγω οικονομικής αδυναμίας, αποφάσισε να εργαστεί, ώστε να μαζέψει χρήματα για να μπορέσει να σπουδάσει αργότερα. Έκτοτε εργάστηκε σε εταιρεία κατασκευής φουγάρων πλοίων μέχρι τον Μάιο του 2023, οπότεν και διέκοψε την εργασία του λόγω τερματισμού εργασιών της εν λόγω εταιρείας.

Ο κατηγορούμενος 1 προέρχεται από αξιοπρεπέστατη οικογένεια βιοπαλαιστών. Ο πατέρας του είναι ηλικίας 43 ετών και εργάζεται ως μηχανικός αυτοκινήτων σε ιδιωτική εταιρεία. Η μητέρα του είναι ηλικίας 39 ετών και εργάζεται ως γραμματέας σε ιδιωτική εταιρεία. Η αδελφή του είναι ηλικίας 20 ετών και εργάζεται επίσης σε ιδιωτική εταιρεία.

Πολύ πρόσφατα, ο κατηγορούμενος 1 βίωσε τον αναπάντεχο χαμό του παππού του, μετά από ατύχημα. Λίγους μήνες αργότερα απεβίωσε και η γιαγιά του, από καρκίνο του μαστού. Το γεγονός αυτό σημάδεψε τον κατηγορούμενο 1, λόγω του ότι ήταν πολύ συνδεδεμένος και με τους δύο.

Σε ό,τι αφορά τον χαρακτήρα του κατηγορούμενου 1, στον οποίο ο κος Πολυχρόνης ουσιαστικά αποδίδει και την διάπραξη των αδικημάτων, ανέφερε ότι πρόκειται για ένα πολύ καλό παιδί, τίμιο, φιλότιμο, ευγενικό, πολύ καλού χαρακτήρα, το οποίο από μικρό παιδί εργαζόταν για να μπορέσει να επιτύχει τους στόχους του. Στην απουσία δε, ορθής κοινωνικής αντίληψης και ως ένα άτομο που μεγάλωσε «στο σπίτι» χωρίς να έχει έρθει αντιμέτωπο με κοινωνικές προκλήσεις και κινδύνους, ξεγελάστηκε αφού του παρουσίασαν ότι με αυτό τον τρόπο θα αποκόμιζε γρήγορα χρήματα. Ο κατηγορούμενος 1 απερίσκεπτα και επιπόλαια, δέχτηκε την πρόταση, χωρίς να ισοζυγίσει το ρίσκο με το όφελος, κάτι που αποδεικνύει την ανωριμότητα και την βλακεία που τον διακατείχε όντας ένας νεαρός 23 ετών. Σημείωσε επίσης ότι ο κατηγορούμενος 1 δεν είχε κανένα λόγο

ούτε ανάγκη να προβεί στη συγκεκριμένη πράξη, ούτε χρησιμοποίησε ποτέ τα όπλα, αλλά τα φύλαγε χατιρικά χωρίς αμοιβή.

Ως προς τις συνθήκες διάπραξης των αδικημάτων που σχετίζονται με τα ναρκωτικά – με παραπομπή σε σχετική επικουρική νομολογία - τονίζεται στην αγόρευση του συνηγόρου Υπεράσπισης ότι ο ρόλος του κατηγορούμενου 1 δεν ήταν αυτός του εμπόρου ναρκωτικών αλλά του αποθηκάρου αυτών. Με άλλα λόγια ο ρόλος του ήταν μειωμένος. Τονίζεται επίσης ότι ο κατηγορούμενος 1 κατείχε τα επίδικα ναρκωτικά καθώς επίσης και τις εκρηκτικές ύλες με σκοπό να τα επιστρέψει πίσω. Σε ό,τι αφορά τις συνθήκες διάπραξης των αδικημάτων που σχετίζονται με τα όπλα και τις εκρηκτικές ύλες, τόνισε ότι ο κατηγορούμενος 1 δεν γνώριζε πώς να χρησιμοποιήσει τα συγκεκριμένα όπλα ούτε είχε τέτοια πρόθεση. Σημείωσε, περαιτέρω ότι σύμφωνα με τις εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης τα όπλα δεν χρησιμοποιήθηκαν για οποιαδήποτε εγκληματική ενέργεια στο παρελθόν. Δεν υπάρχει επίσης μαρτυρία ότι τα συγκεκριμένα όπλα ή και οι εκρηκτικές ύλες θα χρησιμοποιούνταν για τη διάπραξη αδικημάτων.

Απ' εκεί και πέρα, μολονότι αναγνωρίζεται η σοβαρότητα των αδικημάτων και η ανάγκη επιβολής αποτρεπτικής ποινής, ο συνήγορος Υπεράσπισης εισηγείται ότι θα πρέπει ο κατηγορούμενος να κριθεί με κάθε δυνατή επιείκεια. Ως μετριαστικούς παράγοντες, ο κος Πολυχρόνης προβάλλει τους εξής παράγοντες: (α) την εξωδικαστηριακή τιμωρία που θα αντιμετωπίσει ο κατηγορούμενος καθώς και η οικογένεια του, συνεπεία του γεγονότος ότι μετά την έκτιση της ποινής φυλάκισης που θα του επιβληθεί, για να αποφύγουν οποιουσδήποτε κινδύνους ενέχει η πράξη του κατηγορούμενου 1 να καταθέσει ως μάρτυρας κατηγορίας, θα πρέπει ο ίδιος να εγκαταλείψει την Δημοκρατία και να εγκατασταθεί σε μία άλλη χώρα, άγνωστη προς αυτόν, χωρίς να γνωρίζει κανένα και χωρίς ο ίδιος να γνωρίζει ξένες γλώσσες, ενώ η οικογένεια του θα πωλήσει την οικία της και θα φύγει από την περιοχή όπου ζούσαν τόσα χρόνια, (β) το νεαρό της ηλικίας του κατηγορούμενου. Τόνισε, ότι το επίπεδο ωριμότητας του κατηγορούμενου 1 ένεκα του τρόπου που μεγάλωσε και του τρόπου ζωής του δεν ξεπερνά το επίπεδο ωριμότητα ενός 18χρονου, (γ) τις προσωπικές και

οικογενειακές περιστάσεις του κατηγορούμενου 1, από τις οποίες προκύπτει ξεκάθαρα ότι πρόκειται για άτομο που δεν έχει το προφίλ ατόμου το οποίο έρχεται συνήθως στο Δικαστήριο για αδικήματα του είδους που αντιμετωπίζει στην παρούσα υπόθεση, (δ) την άμεση παραδοχή του και συνεργασία του με την Αστυνομία από την πρώτη στιγμή. Τόνισε το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος 1 από την πρώτη στιγμή, συνεργάστηκε με την αστυνομία, έδωσε την συγκατάθεση του για να γίνει έρευνα στην οικία του και όταν εντοπίστηκαν τα επίδικα ναρκωτικά και όπλα κατονόμασε αμέσως το πρόσωπο στο οποίο ανήκουν, (ε) την προθυμία του κατηγορούμενου 1 να καταθέσει ως μάρτυρας κατηγορίας στα πλαίσια της παρούσας υπόθεσης, (στ) την παραδοχή του κατηγορούμενου 1 ενώπιον του Δικαστηρίου, η οποία είχε ως αποτέλεσμα την εξοικονόμηση πολύτιμου δικαστικού χρόνου και δημοσίου χρήματος. Τόνισε, περαιτέρω, ότι το γεγονός τούτο υποδηλώνει ότι ο κατηγορούμενος 1, μετά από σκέψη, καταδικάζει την εγκληματική του συμπεριφορά, κάτι που καθιστά απίθανη την επανάληψη παρόμοιων ενεργειών. Δείχνει ένα άτομο το οποίο αντιλήφθηκε το λάθος του και ως ένδειξη μεταμέλειας συνεργάστηκε με την αστυνομία αφηφώντας τον ευδιάκριτο κίνδυνο που υπήρχε για τη ζωή του και των μελών της οικογένειάς του.

Αναφορικά με την προηγούμενη καταδίκη του κατηγορούμενου 1 τόνισε ότι είναι απομακρυσμένη, υπό την έννοια ότι αφορά γεγονότα του 2019 και η ποινή επιβλήθηκε το 2021 και πρόκειται για πλημμέλημα βάσει του άρθρου 30 του Ν.29/77.

Τέλος, μετέφερε στο Δικαστήριο την απολογία του κατηγορούμενου 1, υποσχόμενος ότι έχει κατανοήσει το λάθος του και ζήτησε από το Δικαστήριο να επιδείξει την μέγιστη δυνατή επιείκεια και κατανόηση στο πρόσωπο του.

Από πλευράς Δικαστηρίου, η πρώτη και σημαντικότερη επισήμανση είναι ότι τα αδικήματα που έχει διαπράξει ο κατηγορούμενος 1 είναι εξαιρετικά σοβαρά. Αρχίζοντας από τα σοβαρότερα των αδικημάτων, σημειώνουμε ότι, για το αδίκημα της **κατοχής με σκοπό την προμήθεια ναρκωτικών τάξεως Α** (κατηγορία 2), προβλέπεται ποινή φυλάκισης μέχρι και διά βίου ή πρόστιμο ή

και οι δύο αυτές ποινές. Για το αδίκημα της **κατοχής πυροβόλου όπλου** (κατηγορία 7) προβλέπεται ποινή φυλάκισης μέχρι 15 έτη ή πρόστιμο μέχρι €42.715 ή και οι δύο αυτές ποινές και επιπρόσθετα οποιαδήποτε όπλα σχετικά με τα οποία διαπράχθηκε αδίκημα κατάσχονται και δημεύονται ή καταστρέφονται με τη συγκατάθεση του κατηγορούμενου. Για το αδίκημα της **νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες** (κατηγορία 4) προβλέπεται ποινή φυλάκισης μέχρι 14 έτη ή πρόστιμο μέχρι €500.000.- ή και οι δύο ποινές. Για το αδίκημα της κατοχής ναρκωτικών τάξεως Α (κατηγορία 3) προβλέπεται ποινή φυλάκισης μέχρι 12 χρόνια ή πρόστιμο. Για το αδίκημα της **κατοχής εκρηκτικών υλών** (κατηγορία 8) προβλέπεται ποινή φυλάκισης μέχρι 10 έτη ή πρόστιμο μέχρι €5.000 ή και οι δύο ποινές και για το αδίκημα της **κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β** (κατηγορία 5) προβλέπεται ποινή φυλάκισης μέχρι 8 έτη ή πρόστιμο ή και οι δύο αυτές ποινές.

Όπως δε είναι νομολογημένο το ανώτατο όριο ποινής που προβλέπεται στον Νόμο αντανακλά αφενός τη σοβαρότητα που προσδίδεται από το Νομοθέτη σε ένα αδίκημα και αφετέρου αποτελεί και την αφετηρία από την οποία ξεκινά το Δικαστήριο για σκοπούς επιμέτρησης της ποινής (βλ. **Δημοκρατία v. Ομήρου**, Ποιν. Έφ. 351/18, ημερ. 20.01.2020 και **Δημοκρατία v. Hungaun**, Ποιν. Έφ.130/20, ημερ.20.07.2021).

Το Ανώτατο Δικαστήριο έχει επανειλημμένα υποδείξει την ανάγκη για επιβολή αυστηρών, αποτρεπτικών ποινών σε αδικήματα που σχετίζονται με ναρκωτικές ουσίες - λόγω ακριβώς της εξάρσης που παρουσιάζουν. Όπως έχει λεχθεί στην υπόθεση **Ελ Χαπίρ Ναζίπ v. Αστυνομίας** (2014) 2B Α.Α.Δ 808, η ενασχόληση με τα ναρκωτικά, είτε για ίδια χρήση ή κατά μείζονα λόγο με την εισαγωγή και διάθεση ή προμήθεια σε τρίτους, αποτελεί μέγιστο κίνδυνο στην κοινωνική συνοχή ενόψει των προβλημάτων που επιφέρει η εξάρτηση από τις ουσίες αυτές. Το ακόλουθο απόσπασμα από την υπόθεση **Παντελή Λαζάρου κ.ά v. Δημοκρατίας** (2010) 2 Α.Α.Δ.633 το οποίο υιοθετήθηκε στην **Αριστείδου v. Δημοκρατίας** (2011) 2 Α.Α.Δ.32 αντικατοπτρίζει με ακρίβεια την ανησυχητική εξάπλωση των ναρκωτικών και την επιτακτική ανάγκη για αυστηρή μεταχείριση των παραβατών, ακριβώς λόγω των ολέθριων αποτελεσμάτων που

ενέχει η εγκληματική αυτή συμπεριφορά και της ραγδαίας επιδείνωσης του φαινομένου της κατοχής και διακίνησης ναρκωτικών ουσιών:

«Πιστεύουμε ότι κοινοτυπούμε και επαναλαμβάνουμε εαυτούς και τα τετριμμένα, επισημαίνοντας πως τα ναρκωτικά έχουν εξελιχθεί σε μάλιστα και καρκίνωμα της κοινωνίας μας, πληγές οι οποίες δυστυχώς, όπως διαπιστώνουμε από τη συχνότητα των υποθέσεων που έρχονται ενώπιον των δικαστηρίων, όχι μόνο δεν φαίνεται να υποχωρούν, αλλά επιδεινώνονται ραγδαία. Και στη συντριπτική πλειοψηφία τους οι παραβάτες είναι πρόσωπα νεαρής ηλικίας. Είναι πραγματικό λυπηρό, οδυνηρό και τραγικό να διαπιστώνουμε πως η απώλεια ζώων, νέων κυρίως ανθρώπων, έχει γίνει μέρος της καθημερινής μας πραγματικότητας και πως η λίστα των νέων που έχουν εθιστεί στα ναρκωτικά μεγαλώνει μέρα με τη μέρα. Η σκληρή αυτή πραγματικότητα επιτάσσει την επιβολή αποτρεπτικών ποινών και καθιστά τη αυστηρή μεταχείριση των παραβατών επιτακτική. Όπως έχει και επανάληψη λεχθεί οι έμποροι των ναρκωτικών θα πρέπει να κατανοήσουν ότι δεν μπορούν να αποφύγουν τις συνέπειες των απεχθών πράξεων τους. Θα πρέπει να υπολογίζουν τις επιπτώσεις της σύλληψης και καταδίκης τους.

Η σοβαρότητα των αδικημάτων δεν εξουδετερώνει βέβαια το στοιχείο της εξατομίκευσης της ποινής, το οποίο όμως σε περιπτώσεις όπως η παρούσα έρχεται σε δεύτερη μοίρα.»

Η θλιβερή διαπίστωση είναι πως η κατάσταση αυτή δεν έχει αλλάξει δυστυχώς μέχρι σήμερα και παρόμοιες διαπιστώσεις εξακολουθούν και σε άλλες μεταγενέστερες υποθέσεις όπως η **Ismen Bora v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 79/2017, ημερ. 13.03.2018, **Ιωάννου v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 110/20, ημερ. 29.09.2020, **Παττίχης v. Δημοκρατίας**, Ποιν.Έφ.193/19, ημερ. 02.06.2021, **Γλυκερίου v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ.171/20, ημερ. 08.07.2022 και **Ανδρέας Νικολάου v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ.2/2022, ημερ. 19.12.2022. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι τα ναρκωτικά αποτελούν σοβαρότατο κίνδυνο για τον άνθρωπο, ο οποίος θα πρέπει πάραυτα να αντιμετωπιστεί. Το μέσο που έχουν τα Δικαστήρια για να αντιμετωπίσουν αυτό τον κίνδυνο είναι οι αυστηρές ποινές που πρέπει να επιβάλλουν.

Θεώρηση της πλούσιας νομολογίας για υποθέσεις ναρκωτικών καταδεικνύει την αυστηρή αντιμετώπιση τέτοιας φύσης αδικημάτων με την επιβολή πολύχρονων ποινών φυλάκισης, το ύψος των οποίων εξαρτάται, μεταξύ άλλων παραγόντων, από το είδος, την ποσότητα και τον σκοπό κατοχής των ναρκωτικών (βλ. **Mallouk v. Δημοκρατίας** (2000) 2 Α.Α.Δ. 711 και **Μάρκος Brayan Berne v. Δημοκρατίας** (2003) 2 Α.Α.Δ. 437).

Στην **Rafael Alexis Valdez κ.ά. v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Εφ. 144/16 και 145/2016, ημερ. 21.2.2017 σημειώθηκε ότι το Δικαστήριο που επιβάλλει ποινή σε υπόθεση ναρκωτικών πρέπει να διαχωρίσει σε τι είδους μεταφορείς ναρκωτικών θα επιβάλλει ποινή, με αναφορά στην ανάμειξη του στην πυραμίδα διακίνησης των ναρκωτικών, όχι αυστηρά με το να τον «κατατάξει» σε κατηγορίες ή υποκατηγορίες αλλά να διακρίνει κάποια χαρακτηριστικά του δράστη που καθορίζουν αφενός το βαθμό υπαιτιότητας του και αφετέρου το είδος και την ποσότητα των ναρκωτικών που μεταφέρει.

Η επιβολή ιδιαίτερα αυστηρών ποινών ενδείκνυται σε περιπτώσεις όπου η ποσότητα είναι μεγάλη και η κατοχή συνοδεύεται με πρόθεση εμπορίας των ναρκωτικών και/ή διάθεσης τους σε τρίτα πρόσωπα (βλ. **Moussa v. Δημοκρατίας** (1992) 2 Α.Α.Δ.320 και **Mallouk v. Δημοκρατίας** (ανωτέρω)). Το Ανώτατο Δικαστήριο συνεχίζει να τονίζει τη σοβαρότητα των υποθέσεων που αφορούν ναρκωτικά και να επιβεβαιώνει την επιτακτική ανάγκη για την επιβολή αυστηρών και αποτρεπτικών ποινών. Σε αρκετές δε αποφάσεις, έχει τονισθεί ότι οι επιβαλλόμενες ποινές θα πρέπει να καταστούν αυστηρότερες για να επενεργούν αποτρεπτικά στο είδος αυτό των αδικημάτων τα οποία κλονίζουν τα υγιή θεμέλια της κοινωνίας. Η αντιμετώπιση υποθέσεων κατοχής και εμπορίας ναρκωτικών έχει επισύρει αυστηρές ποινές. Ενδεικτικά παραπέμπουμε στις ακόλουθες υποθέσεις όπου υπάρχει κάποιου βαθμού εγγύτητα ή σχετικότητα, με τα αδικήματα που διέπραξε ο κατηγορούμενος 1.

Ξεκινούμε την αναδρομή μας με αναφορά στην υπόθεση **Mallouk** (ανωτέρω), στην οποία επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 8 ετών, που επιβλήθηκε

στον Εφεσεϊόντα, μετά από παραδοχή, για εισαγωγή και κατοχή με σκοπό την προμήθεια 237,20 γραμμαρίων ηρωίνης (ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Α).

Στην **Γενικός Εισαγγελέας v. Mehmet Sak** (2005) 2 Α.Α.Δ. 377, το Εφετείο αύξησε την ποινή φυλάκισης από 5 έτη σε 8 έτη για κατοχή ηρωίνης (ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Α) βάρους 391,25 γραμμαρίων, με σκοπό την προμήθεια, η οποία επιβλήθηκε στον εφεσίβλητο, μετά από παραδοχή.

Στην **Ρεσλάν v. Αστυνομίας** (2006) 2 Α.Α.Δ. 127, επικυρώθηκαν ποινές φυλάκισης 5 ετών στην κατηγορία για κατοχή και 8 ετών στην κατηγορία για κατοχή με σκοπό την προμήθεια ηρωίνης βάρους 199,1013 γραμμαρίων.

Στην **Hussein Hassan v. Αστυνομίας** (2006) 2 Α.Α.Δ. 356, επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 6 ετών για κατοχή ηρωίνης βάρους 227,82 γραμμαρίων, με σκοπό την προμήθεια.

Στην **Saliba v. Γενικού Εισαγγελέα** (2008) 2 Α.Α.Δ. 388, επικυρώθηκε η ποινή φυλάκισης 10 ετών που επιβλήθηκαν στον Εφεσεϊόντα, ηλικίας 26 ετών, με λευκό ποινικό μητρώο, μετά από παραδοχή, σε κατηγορίες που αφορούσαν στα αδικήματα της εισαγωγής, της κατοχής και της κατοχής με σκοπό την προμήθεια 130.2612 γραμμαρίων κοκαΐνης.

Στην **Conrad Mbakoub Mbakoup v. Δημοκρατίας** (2015) 2Α Α.Α.Δ.199, για το αδίκημα της κατοχής με σκοπό την προμήθεια 351.48 γραμμαρίων κοκαΐνης επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 7 ετών σε εφεσεϊόντα ηλικίας 34 ετών, πατέρα 3 ανηλικών παιδιών, με λευκό ποινικό μητρώο, ο οποίος κρίθηκε ένοχος μετά από δική του παραδοχή.

Στην **Rafael Alexis Valdez κ.ά.** (ανωτέρω), επικυρώθηκαν δετείς ποινές φυλάκισης που επιβλήθηκαν σε δύο αλλοδαπούς, στις κατηγορίες για εισαγωγή και κατοχή με σκοπό την προμήθεια 160 γραμμαρίων κοκαΐνης οι οποίοι βρέθηκαν ένοχοι μετά από παραδοχή, είχαν τον ρόλο μεταφορέα έναντι χρηματικής αμοιβής και με δύσκολες προσωπικές συνθήκες.

Στην **Ιωσήφ v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Εφ. 130/2021, ημερ. 29.3.2022, επικυρώθηκαν συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 6½ ετών για κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α με σκοπό την προμήθεια, ήτοι κοκαΐνης, συνολικού βάρους 71.14 γραμμαρίων, κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α με σκοπό την προμήθεια, ήτοι μεθαμφεταμίνης συνολικού βάρους 60.5 γραμμαρίων και κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β με σκοπό την προμήθεια, ήτοι κάνναβης, συνολικού βάρους 880.85 γραμμαρίων.

Πιο πρόσφατα στην **Κυριακού v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 68/2020, ημερ. 11.5.2022, επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 8 ετών που επιβλήθηκε σε κατηγορούμενο που παραδέχθηκε ενοχή για αδικήματα κατοχής με σκοπό την προμήθεια 810,44 γραμμαρίων κάνναβης και 6 ετών για 100,35 γραμμαρίων κοκαΐνης. Ο κατηγορούμενος βαρύνετο με δύο προηγούμενες καταδίκες για ίδιας φύσεως αδικήματα.

Τέλος, ακόμη πιο πρόσφατα στην **Νικολάου v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. Αρ. 2/2022, ημερ. 19.12.2022, απερρίφθη έφεση του καταδικασθέντος, κατόπιν παραδοχής, με την οποία προσέβαλλε ως έκδηλα αυστηρή την ποινή φυλάκισης των 5 ετών που του είχε επιβληθεί για το αδίκημα της κατοχής 99,85 γραμμαρίων κοκαΐνης με σκοπό την προμήθεια της σε άλλα πρόσωπα. Κρίθηκε πως η ποινή περιείχε μεν το στοιχείο της αυστηρότητας, δεν ήταν όμως έκδηλα υπερβολική που να δικαιολογούσε την παρέμβαση του Εφετείου.

Αναφορικά με τα αδικήματα της παράνομης κατοχής όπλου και φυσιγγίων παραπέμπουμε στις υποθέσεις **Νικολλετή v. Δημοκρατίας** (2000) 2 Α.Α.Δ.279, **Γενικός Εισαγγελέας v. Chronyy** (2006) 2 Α.Α.Δ.117, **Μάμας Προκοπίου Κίτας v. Αστυνομίας** (2012) 2 Α.Α.Δ.433 και **Κυριάκος Παναγή v. Δημοκρατίας** (2015) 2B Α.Α.Δ.875. Αυτό που προκύπτει διαχρονικά από τη σχετική νομολογία είναι ότι η παράνομη κατοχή και χρήση πυροβόλων όπλων υπονομεύουν την έννομη τάξη, ανοίγουν το δρόμο για την αναρχία, θέτουν σε κίνδυνο ανυποψίαστους κυρίως πολίτες και εκθέτουν ολόκληρη την κοινωνία στο αίσθημα ανασφάλειας. Η ανησυχητική συχνότητα με την οποία διαπράττονται

αδικήματα που σχετίζονται με την κατοχή και μεταφορά πυροβόλων όπλων, καθιστά το καθήκον αποτροπής τους μέσω της τιμωρίας των παραβατών πλέον επιβεβλημένο, (βλ. **Vero κ.α. v. Δημοκρατίας**, (2015) 2Α Α.Α.Δ 315). Δυστυχώς παρά τη διαχρονική αυστηρή αντιμετώπιση από τα Δικαστήρια, τέτοιων αδικημάτων, εντούτοις μέχρι σήμερα υπάρχει έξαρση στη διάπραξη τους, καθώς και αντίστοιχη ανάγκη για επιβολή αυστηρών και αποτρεπτικών ποινών.

Όσον αφορά τις επιβαλλόμενες ποινές παραπέμπουμε ενδεικτικά στις ακόλουθες υποθέσεις:

Στην **Alarsan v. Δημοκρατίας** (1996) 2 Α.Α.Δ.1, επικυρώθηκαν ποινές φυλάκισης 4 ετών και 3 ετών που επιβλήθηκαν αντίστοιχα για τα αδικήματα της κατοχή πιστολιού χωρίς άδεια και κατοχής εκρηκτικών υλών χωρίς άδεια, ήτοι 2 σφαιρών και η ποινή φυλάκισης 7 ετών για κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α, ήτοι σχεδόν ενός κιλού ηρωίνης, με σκοπό την προμήθεια σε άλλο πρόσωπο.

Στην **Titos v. Δημοκρατίας** (2000) 2 Α.Α.Δ. 409, επικυρώθηκαν οι επιβληθείσες ποινές φυλάκισης 4 ετών για οπλοκατοχή, ήτοι 3 πιστολιών, 2 ετών για κατοχή πυρομαχικών, ήτοι 183 σφαιρών και 2 ετών για καλλιέργεια 23 φυτών κάνναβης.

Στην **Νικολεττή** (ανωτέρω), επικυρώθηκαν οι συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 4 ετών για κατοχή πιστολιού, 3 ετών για κατοχή εκρηκτικών υλών, ήτοι 7 φυσιγγίων με τα οποία το πιστόλι ήταν οπλισμένο, 2 ετών για μεταφορά αντικειμένου κατασκευασμένου προς εκτόξευση επιβλαβούς υγρού και 4 μηνών για μεταφορά μάχαιρας. Ο Εφεσείων ήταν λευκού ποινικού μητρώου και προέβη σε παραδοχή.

Στην **Γενικός Εισαγγελέας v. Βασιλείου κ.α.** (2007) 2 Α.Α.Δ. 84, επικυρώθηκαν οι επιβληθείσες συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 3 ½ ετών για τα αδικήματα της κατοχής πυροβόλου όπλου, 1 έτους για κατοχή φυσιγγιοθήκης, 6 μηνών για κατοχή σιγαστήρα όπλου και 2 ετών για κατοχή 17 φυσιγγίων.

Στην **Μάμας Προκοπίου Κίτας** (ανωτέρω), επικυρώθηκαν οι ποινές φυλάκισης 3 ½ ετών για την κατηγορία της κατοχής πυροβόλου όπλου, ήτοι πιστόλι και 3 ½ ετών για τη μεταφορά πυροβόλου όπλου, το οποίο να σημειωθεί ότι δεν ήταν έμφορτο.

Τέλος, στην **Κυριάκος Παναγή** (ανωτέρω), επικυρώθηκαν οι ποινές φυλάκισης 4 ετών για την κατηγορία της παράνομης μεταφοράς όπλου κατηγορίας B2 και 3 ετών για παράνομη κατοχή 14 φυσιγγίων πιστολιού.

Σε ότι αφορά το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, στην υπόθεση **Θεοφάνους v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 298/2018, ημερ. 27.06.2019, επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 6 ετών σε κατηγορούμενο, ο οποίος, μαζί με άλλα πρόσωπα, νομιμοποίησε έσοδα ύψους €571,145 από παράνομη δραστηριότητα

Επίσης στην **Παπαπαύλου v. Αστυνομίας**, Ποιν. Έφ. 121/2021, ημερ. 05.10.2022, επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 4 ετών για το αδίκημα της παράνομης νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, ποσού €150.000.

Στο σημείο αυτό κρίνουμε σκόπιμο να διευκρινίσουμε ότι η αναφορά στις πιο πάνω αποφάσεις δεν γίνεται για σκοπούς δικαστικού προηγούμενου, εφόσον η κάθε υπόθεση κρίνεται με τα δικά της περιστατικά. Οι προηγούμενες αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου αναφορικά με τις επιβληθείσες ποινές είναι ενδεικτικές του μέτρου τιμωρίας συγκεκριμένων εγκλημάτων και των παραμέτρων του καθορισμού της ποινής, χωρίς να αποτελούν ένα σταθερό δείκτη καθορισμού ποινής, καθότι η ποινή που επιβάλλεται είναι αλληλένδετη με τις ιδιαιτερότητες των γεγονότων που την συνθέτουν και με τις ιδιαιτερότητες των συνθηκών του παραβάτη, (βλ. **Θεοδώρου v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 208/2018, ημερ. 27.11.2019 και **Χαραλάμπους κ.α. v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 127/19 και 130/19, ημερ. 10.03.2021). Δεν υπάρχουν όμοιες υποθέσεις για να υπάρχουν και όμοιες ποινές. Ούτε και στο ποινικό μας δίκαιο υπάρχει

αυτό που ονομάζεται «ταρίφα». Συνεπώς η όποια αναφορά σε παρόμοιες υποθέσεις γίνεται προς εμπέδωση – στον βαθμό του δυνατού - του αισθήματος ίσης μεταχείρισης στην αντιμετώπιση των δραστών (βλ. **Μαυρολουκά v. Δημοκρατίας** (2015) 2(A) Α.Α.Δ. 30, **Δημοκρατία v. Ανδρέου**, Ποιν. Έφ. Αρ. 135/19, ημερ. 04.10.2022 και **Ανδρέας Γεωργιάδης v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. Αρ. 1/2023, ημερ.06.07.2023).

Μετά την πιο πάνω αναφορά σε νομολογία, επιστρέφουμε στα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης και ειδικά στους παράγοντες που θα πρέπει να ληφθούν υπόψη στη διαμόρφωση της ποινής που θα επιβληθεί στον κατηγορούμενο 1.

Για προσδιορισμό, λοιπόν, της ποινής, πρώτα και πάνω απ' όλα λαμβάνουμε υπόψη αφενός τη σοβαρότητα των αδικημάτων, ως προκύπτει από τις προβλεπόμενες ποινές και αφετέρου την ανάγκη επιβολής αποτρεπτικών ποινών, ενόψει της έξαρσης που παρατηρείται στη διάπραξης τους. Παράλληλα, έχοντας εξετάσει με πολλή προσοχή τα γεγονότα που περιστοιχίζουν τα επίδικα αδικήματα, λαμβάνουμε σοβαρά υπόψη το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος 1 κατείχε ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Α, ήτοι κοκαΐνης, η οποία συγκαταλέγεται στα «σκληρά» ναρκωτικά, όπως συνηθίζεται να αποκαλούνται οι ναρκωτικές ουσίες τάξεως Α. Παράλληλα λαμβάνουμε υπόψη μας την ποσότητα αυτών, η οποία ανέρχεται στα 291,55γραμμάρια. Αν και η ποσότητα αυτή μπορεί να μην θεωρείται τεράστια, σίγουρα όμως δεν είναι αμελητέα. Επίσης, λαμβάνουμε υπόψη ότι στην προκειμένη περίπτωση προσθέτει στη σοβαρότητα της αξιόποινης συμπεριφοράς του κατηγορουμένου 1 ο σκοπός για τον οποίο κατέχονταν τα επίδικα ναρκωτικά, ήτοι η προμήθεια τους σε τρίτα πρόσωπα, αποφέροντας σημαντικά χρηματικά οφέλη στους εμπόρους και προμηθευτές, συντηρώντας κατ' αυτό τον τρόπο την εμπορία και προκαλώντας ποικιλόμορφη βλάβη σε πλειάδα χρηστών αλλά και στην κοινωνία ευρύτερα.

Στην παρούσα περίπτωση από τον συνδυασμό των εκτεθέντων γεγονότων και της αγόρευσης για μετρίασμό της ποινής προκύπτει ότι ο κατηγορούμενος 1 κατείχε την επίδικη ποσότητα κοκαΐνης, τα όπλα και τις σφαίρες για λογαριασμό τρίτου προσώπου, έχοντας σκοπό, σύμφωνα με την αναντίλεκτη θέση του

συνηγόρου Υπεράσπισης να επιστρέψει αυτά πίσω στο πρόσωπο για λογαριασμό του οποίου ανέλαβε τη φύλαξη τους.

Υπό τις πιο πάνω περιστάσεις, προκύπτει σαφώς πως ο κατηγορούμενος 1 δεν ήταν ιθύνων νους της όλης επιχείρησης διακίνησης ναρκωτικών, αλλά ούτε και μεταφορέας αυτών. Ο ρόλος του περιοριζόταν σε ρόλο αποθηκάριου. Υπό τις πιο πάνω περιστάσεις, ασφαλώς και ο ρόλος του κατηγορούμενου 1 ήταν υποδεέστερος από το πρόσωπο που προμήθευσε τον κατηγορούμενο 1 με τα ναρκωτικά. Αυτό όμως δεν αναιρεί το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος 1 προσέφερε μια ουσιώδη εξυπηρέτηση στον ιδιοκτήτη των ναρκωτικών, αυτήν της φύλαξης. Κατά συνέπεια ναι μεν ο ρόλος του στη διακίνηση ήταν περιορισμένος, αλλά ταυτόχρονα ήταν και αναγκαίος κρίκος στην αλυσίδα διακίνησης ναρκωτικών και έτσι στη διασπορά τους. Στην αγόρευση του ο συνήγορος Υπεράσπισης ανέφερε ότι ο κατηγορούμενος 1 προέβη στις επίδικες πράξεις έχοντας ξεγελαστεί ότι με αυτό τον τρόπο θα αποκόμιζε γρήγορα χρήματα. Από την άλλη σε σχετική ερώτηση του Δικαστηρίου ο συνήγορος Υπεράσπισης ανέφερε ότι ο κατηγορούμενος αποκόμισε το ποσό που αφορά στην κατηγορία 4 (νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες) από το πρόσωπο το οποίο τον προμήθευσε τα ναρκωτικά, τα όπλα και τις σφαίρες. Συνεπώς δεν αποδεχόμαστε την θέση ότι ο κατηγορούμενος 1 ξεγελάστηκε. Ο προσπορισμός χρηματικού οφέλους από την αξιόποινη συμπεριφορά του κατηγορουμένου 1, επιτείνει τη σοβαρότητα των αδικημάτων που διέπραξε. Αποκομίζοντας οικονομικό όφελος ο κατηγορούμενος 1, αποδέχθηκε να συνεργήσει στη φύλαξη και κατ' επέκταση τη διασπορά ναρκωτικών, παραγνωρίζοντας ή και αδιαφορώντας για τα όποια άλλα προβλήματα αυτά επιφέρουν σε συνανθρώπους του και στην κοινωνία γενικότερα.

Λαμβάνοντας υπόψη το είδος και την ποσότητα των ναρκωτικών, καθώς επίσης ότι ο προσπορισμός τους ήταν να διατεθούν, στο κοινό, έστω και αν ο κατηγορούμενος 1 λειτουργούσε ως αποθηκάριος, η ανάγκη για αυστηρή και αποτρεπτική ποινή στην παρούσα είναι, αυταπόδεικτη. Στην υπόθεση **Μιχαήλ ν. Αστυνομίας** (1999) 2 Α.Α.Δ. 577, λέχθηκαν συναφώς τα εξής: «*Η πείρα καταδεικνύει ότι οι έμποροι ναρκωτικών συχνά επιλέγουν άτομα αδύναμα ή άτομα*

με ειδικά προβλήματα για τη μεταφορά ναρκωτικών. Η κατανόηση αυτών των αδυναμιών και προβλημάτων δεν μπορεί να επιδράσει κατά τρόπο που να εξασθενίζει την αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου.». Τα Δικαστήρια οφείλουν, μέσω των επιβαλλόμενων ποινών, να σταθούν αρωγοί της κοινωνίας ώστε να παταχθεί αυτό το φαινόμενο. Δεν μπορούν να επικροτούν άτομα που στην προσπάθεια τους να εξασφαλίσουν εύκολα, γρήγορα και χωρίς ιδιαίτερο κόπο εισοδήματα, προσφεύγουν σε εγκληματικές δραστηριότητες οι οποίες πλήττουν το θεμέλιο της όλης ασφάλειας των πολιτών. Η ευκολία με την οποία άτομα, όπως ο κατηγορούμενος 1, δέχονται να συμμετέχουν σε αυτού του είδους εγκληματικές ενέργειες, διευκολύνοντας με τον τρόπο αυτό τρίτα πρόσωπα στη διακίνηση και εμπορία των ναρκωτικών, με στόχο την αποκόμιση οικονομικού οφέλους, αδιαφορώντας για τις συνέπειες των πράξεων τους, αναμφίβολα θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με αυστηρότητα, στην προσπάθεια ακριβώς ανακαίτισης του παγκόσμιου αυτού φαινομένου της μάστιγας των ναρκωτικών.

Ένα άλλο στοιχείο που επιτείνει τη σοβαρότητα της αξιόποινης συμπεριφοράς του κατηγορουμένου 1 είναι η κατοχή δύο πιστολιών τα οποία με τις τροποποιήσεις που έγιναν σε αυτά κατέστησαν πυροβόλα όπλα καθώς και 34 σφαιρών πυροβόλου όπλου, χωρίς άδεια, πέραν από την ανάμειξη του με τα ναρκωτικά. Βεβαίως, δεν διαφεύγουν της προσοχής μας οι συνθήκες κάτω από τις οποίες αυτά βρέθηκαν στην κατοχή του και ότι αυτός δεν τα χρησιμοποίησε, αλλά ούτε είχε πρόθεση χρήσης τους.

Σε ότι αφορά την προηγούμενη καταδίκη με την οποία βαρύνεται ο κατηγορούμενος 1, επισημαίνουμε ότι του αποστερεί τη δυνατότητα να ζητά μεγάλη επιείκεια, όπως θα εδικαιούτο εάν είχε λευκό ποινικό μητρώο. Σαφώς δεν διαφεύγει της προσοχής μας ότι το αδίκημα της προηγούμενης καταδίκης ήταν μικρότερης σοβαρότητας, υπό την έννοια ότι αφορούσε την κατοχή μικρής ποσότητας ναρκωτικών τάξεως Β, διαπράχθηκε το 2019 και δεν έχει προβεί σε οποιαδήποτε άλλη εγκληματική ενέργεια από τότε μέχρι την διάπραξη των υπό κρίση αδικημάτων. Όπως προκύπτει από τη Νομολογία οι προηγούμενες καταδίκες αποτελούν ένδειξη της στάσης και του σεβασμού ενός κατηγορουμένου στους Νόμους της πολιτείας (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας ν.**

Ματθαίου (1994) 2 Α.Α.Δ. 1 και **Γεωργίου, άλλως Καμμούγιανος ν. Αστυνομίας** (2003) 2 Α.Α.Δ. 565). Ουσιαστικά με κάθε μεταγενέστερη καταδίκη ο κατηγορούμενος προοδευτικά χάνει τη μείωση την οποία θα είχε ως κατηγορούμενος με λευκό ποινικό μητρώο. Είναι λοιπόν μέσα σε αυτά τα πλαίσια που θα ληφθεί υπόψη η προηγούμενη καταδίκη του κατηγορούμενου 1, δηλαδή του περιορισμού του βαθμού επιείκειας που θα μπορούσε να επιδειχθεί στην περίπτωση κατηγορούμενου με λευκό ποινικό μητρώο. Από την άλλη, η ύπαρξη προηγούμενων καταδικών δεν δικαιολογεί την επιβολή τέτοιας ποινής που θα έδινε την εντύπωση ότι ο δράστης τιμωρείται για δεύτερη φορά. Ασφαλώς αυτό δεν θα συμβεί (βλ. **Παναγιώτου (Αντάρτης) ν. Δημοκρατίας** (1997) 2 Α.Α.Δ. 138 και **Τσιάκκα κ.α. ν. Δημοκρατίας** (2011) 2 Α.Α.Δ. 282).

Παρά τη διαπιστωθείσα σοβαρότητα και την ανάγκη για αποτρεπτική ποινή, υπάρχει πάντοτε και το καθήκον για εξατομίκευση της, ούτως ώστε αυτή να προσιδιάζει στις περιστάσεις της υπόθεσης και του κατηγορούμενου, το οποίο δεν ατονεί. Στα πλαίσια του καθήκοντος μας αυτού λαμβάνουμε υπόψη προς όφελος του κατηγορούμενου 1 τα ακόλουθα:

Την άμεση παραδοχή του ενώπιον του Δικαστηρίου. Είναι νομολογιακά αναγνωρισμένο ότι ένας κατηγορούμενος ο οποίος προβαίνει σε παραδοχή δικαιούται και εύλογα μπορεί να αναμένει έκπτωση στην ποινή. Η πιο πάνω στάση του κατηγορούμενου 1 συνιστά ταυτόχρονα, όπως ορθώς επισήμανε και ο συνήγορός του ένδειξη μεταμέλειας, στοιχείο το οποίο, επίσης, συνεκτιμούμε (βλ. **Χαρτούπαλλος ν. Δημοκρατίας** (2002) 2 Α.Α.Δ.28 και **Μ.Κ.Τ. ν. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ.222/20, ημερ. 10.10.2022).

Παράλληλα και συναφώς λαμβάνουμε υπόψη μας την πλήρη συνεργασία του με την Αστυνομία τόσο κατά την ανακοπή του οχήματος του και τη διενέργεια έρευνας στον ίδιο και στο όχημα του όσο και κατά την έρευνα στην οικία του, η οποία διενεργήθηκε κατόπιν γραπτής συγκατάθεσης του. Η συνεργασία του δεν εξαντλήθηκε μόνο στην παραδοχή του για τη δική του εμπλοκή στα αδικήματα, αλλά, σύμφωνα με την αναντίλεκτη θέση της Υπεράσπισης ο κατηγορούμενος 1, κατονόμασε αμέσως το πρόσωπο στο οποίο ανήκουν τα ναρκωτικά και τα όπλα

και δήλωσε άμεσα την προθυμία του να καταθέσει ως μάρτυρας κατηγορίας στα πλαίσια της παρούσας υπόθεσης.

Συναφώς, υπόψη θα λάβουμε την απολογία του κατηγορούμενου 1 και τη μεταμέλειά του, η οποία, θα πρέπει να ληφθεί, δεν φαίνεται να είναι απλά φραστική αλλά γνήσια και έμπρακτη υπό την έννοια ότι συνεργάστηκε με την Αστυνομία και παρουσιάζεται έτοιμος να συμβάλει στην πλήρη εξιχνίαση της υπόθεσης, καταθέτοντας στην επικείμενη δίκη ως μάρτυρας κατηγορίας. Όπως πολύ σωστά επισημαίνεται από τον ευπαιδευτο συνήγορο του, η απόφαση αυτή εμπεριέχει - εγγενώς τουλάχιστον - στοιχεία κινδύνου. Το γεγονός αυτό δεν αφήνει αδιάφορο το Δικαστήριο μας. Αντίθετα το αναγνωρίζουμε και το πιστώνουμε στον κατηγορούμενο 1, αφού με βάση τη νομολογία συνιστά σημαντικό μετριαστικό παράγοντα (βλ. **Φραγκίσκου v. Δημοκρατίας** (2015) 2(B) Α.Α.Δ. 833).

Υπόψη λαμβάνουμε και τα όσα αφορούν στις προσωπικές, οικογενειακές, οικονομικές και άλλες περιστάσεις του κατηγορουμένου 1, όπως αναφέρονται στην αγόρευση του ευπαιδευτού συνηγόρου του και την Έκθεση του Γραφείου Ευημερίας. Έχουμε ξεχωρίσει και καταγράψει ανωτέρω ό,τι θεωρούμε πιο σημαντικό στο πλαίσιο αυτό, χωρίς όμως να παραγνωρίζουμε οτιδήποτε άλλο έχει ληφθεί. Όλα έχουν συνεκτιμηθεί και διαδραματίσει τον ρόλο τους στη διαμόρφωση της ποινής. Αυτού λεχθέντος, θα πρέπει να επισημάνουμε ότι η έκπτωση που δίδεται για τις προσωπικές περιστάσεις του όποιου κατηγορούμενου σε υποθέσεις ναρκωτικών δεν μπορεί να είναι πολύ μεγάλη αφού πρωτίστως είναι οι ίδιοι με τις έκνομες ενέργειές τους που έφεραν τους εαυτούς τους σε αυτή τη δυσμενή θέση. Εξάλλου, όπως έχει νομολογηθεί, οι προσωπικές περιστάσεις – υπό την ευρύτερη έννοια – λαμβάνονται μεν υπόψη, αλλά, για αδικήματα που βρίσκονται σε έξαρση, υπερτερεί σαφώς η ανάγκη για επιβολή αυστηρής και αποτρεπτικής ποινής (βλ. **Zahra Ali Gholi v. Δημοκρατίας** (1997) 2 Α.Α.Δ. 30, **Μιχαήλ v. Δημοκρατίας** (1999) 2 Α.Α.Δ. 577, **Χρυσάνθου v. Δημοκρατίας** (2011) 2 Α.Α.Δ 221 και **Φραγκίσκου** [ανωτέρω]).

Σε συνάφεια με τα ανωτέρω, λαμβάνουμε υπόψη μας τις επιπτώσεις που θα υπάρξουν στην οικογένεια του κατηγορουμένου 1 ως αναφέρθηκαν από τον συνήγορο Υπεράσπισης ενόψει της απόφασης του τελευταίου να καταθέσει ως μάρτυρας κατηγορίας.

Πρέπει εδώ να επισημάνουμε ότι, ενόψει της σοβαρότητας τέτοιας φύσεως αδικημάτων και της επιτακτικής ανάγκης για επιβολή αυστηρών και αποτρεπτικών ποινών, είναι νομολογιακά αναγνωρισμένο ότι οι προσωπικές περιστάσεις του κατηγορουμένου ή άλλοι ελαφρυντικοί παράγοντες δεν πρέπει να εξουδετερώνουν την προσπάθεια των Δικαστηρίων που καταβάλλεται για την προστασία της κοινωνίας από τη σύγχρονη μάστιγα των ναρκωτικών (βλ. **Βαρνάβα Ευγενίου Κλεοβούλου v. Δημοκρατίας** (1998) 2 Α.Α.Δ. 57 και **Προεστού v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ.17/16, ημερ. 22.5.2017).

Δεν παραγνωρίζουμε καθόλου την ηλικία των 23 ετών στην οποία ευρίσκεται ο κατηγορούμενος 1. Οφείλουμε όμως από την άλλη να σημειώσουμε ότι παρότι η ηλικία λαμβάνεται υπόψιν εντούτοις δεν αφήνεται να εξουδετερώσει την ανάγκη για προστασία της κοινωνίας ενώ, ως τονίστηκε για 23χρονο στην υπόθεση **Marius v. Δημοκρατίας** (2015) 2 Α.Α.Δ.397:

«..... ναι μεν το νεαρό της ηλικίας ενός παραβάτη δεν πρέπει να παραγνωρίζεται στο στάδιο επιμέτρησης της ποινής, αλλά ειδικά σ' ότι αφορά τον τομέα των ναρκωτικών θα πρέπει να αναπτύξουν ιδιαίτερες αντιστάσεις, σκεπτόμενοι ότι αυτά προορίζονται κυρίως για συνομήλικους τους, στην εξαθλίωση των οποίων συμβάλλουν με την εμπλοκή στη διακίνηση τους.»

Γενικά αυτό το οποίο προκύπτει από τη νομολογία μας είναι πως ούτε οι προσωπικές συνθήκες, συμπεριλαμβανομένων και των οικονομικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει κάποιος κατηγορούμενος, μπορούν να αφεθούν να εξουδετερώσουν τον αποτρεπτικό χαρακτήρα της ποινής, που σε υποθέσεις ναρκωτικών είναι δεδομένη (βλ. **Marius**, ανωτέρω).

Τέλος, θα συνεκτιμήσουμε και την απουσία των επιβαρυντικών παραγόντων ως καθορίζονται στο άρθρο 30(4)(α) του Ν 29(Ι)/1977 και την παρουσία κάποιων εκ των ελαφρυντικών παραγόντων ως καθορίζονται στο άρθρο 30(4)(β) του ίδιου Νόμου. Συγκεκριμενοποίηση επί του προκειμένου προκύπτει ήδη από τα όσα έχουμε ήδη παραθέσει και επεξηγήσει ανωτέρω.

Συνεκτιμώντας, αφενός, τη σοβαρότητα των αδικημάτων σε συνάρτηση με τις προβλεπόμενες ποινές, τις συνθήκες διάπραξης αυτών και αφετέρου όλες τις προσωπικές και άλλες περιστάσεις του κατηγορούμενου 1 σε συνδυασμό με όλους τους παράγοντες που έχουμε αναπτύξει πιο πάνω, μη παραγνωρίζοντας την ανάγκη για αποτροπή, κρίνουμε ότι η μόνη αρμόζουσα ποινή είναι αυτή της φυλάκισης. Όλοι οι ελαφρυντικοί παράγοντες θα αντανακλούνται στην έκταση της ποινής που θα επιβληθεί.

Ως εκ τούτου, επιβάλλονται στον κατηγορούμενο 1 οι ακόλουθες ποινές:

Στην **κατηγορία 2**, (κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α με σκοπό την προμήθεια του σε άλλο πρόσωπο), ποινή φυλάκισης 6 ετών.

Στην **κατηγορία 3**, (κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α) δεν επιβάλλουμε ποινή εν όψει του ότι τα γεγονότα αυτής καλύπτονται από αυτά της 2ης κατηγορίας.

Στην **κατηγορία 4**, (νομιμοποίηση εσόδων από παράνομη δραστηριότητα), ποινή φυλάκισης 3 ½ ετών.

Στην **κατηγορία 5** (κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β), ποινή φυλάκισης 2 μηνών.

Στην **κατηγορία 7**, (κατοχή πυροβόλου όπλου) ποινή φυλάκισης 4 ετών.

Στην **κατηγορία 8** (κατοχή εκρηκτικών υλών) ποινή φυλάκισης 2 ½ ετών.

Οι επιβληθείσες ποινές θα συντρέχουν και αρχίζουν από σήμερα, αλλά η διάρκεια της ποινής μειώνεται κατά το χρονικό διάστημα που ο κατηγορούμενος 1 τελεί υπό προφυλάκιση, στα πλαίσια της παρούσας υπόθεσης, δηλαδή από τις 2.6.2023.

(Υπ.)
Χρ. Παρπόττα, Π.Ε.Δ.

(Υπ.)
Χρ. Ρασπόπουλος, Α.Ε.Δ.

(Υπ.)
Π. Σαββίδης, Προσ. Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής